

4. Kas siseriiklikus õiguses ette nähtud hinna alandamise raames (lepingu mittekohase täitmise eest) reisikorraldaja poolt reisijale makstud hüvitise ja/või lennu hilineamise eest makstud kahjuhüvitise võib Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004 artikli 7 (Õigus hüvitisele) alusel sama lennu hilineamise eest tegutseva lennuettevõtja poolt makstavast hüvitisest maha arvata (artikkel 12)?
5. Juhul kui mahaarvamine on võimalik, siis kas lennuettevõtja võib seda alati teha või sõltub mahaarvamine sellest, millises ulatuses on see lubatud siseriikliku õiguse alusel või millises ulatuses peab siseriiklik kohus seda kohaseks?
6. Juhul kui määrav on siseriiklik õigus või kohus peab tegema kaalutusotsuse, siis kas määruse artikli 7 alusel antava hüvitisega tuleb heastada ainult ebamugavus ja lennu hilineamisest tingitud lennureisija ajakaotus, või tuleb hüvitada ka varaline kahju?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määrus (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilineamise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91 (ELT L 46, lk 1, ELT eriväljaanne 07/08, lk 10).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Hoge Raad der Nederlanden (Madalmaad) 14. jaanuaril 2015 –
Universal Music International Holding BV versus Michael Tétéreault Schilling jt**

(Kohtuasi C-12/15)

(2015/C 089/13)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Universal Music International Holding BV

Vastustajad kassatsioonimenetluses: Michael Tétéreault Schilling, Irwin Schwartz, Josef Brož

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 44/2001 (¹) artikli 5 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et „kohaks, kus kahjustav sündmus on toimunud”, saab pidada liikmesriigis asuvat kohta, kus kahju avaldus, kui kõnealuse kahju puhul on tegemist üksnes varalise kahjuga, mis on mõnes muus liikmesriigis toime pandud lepinguvälise vastutuse kaasa toonud teo otsene tagajärg?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt:
 - a) Millise kriteeriumi või millised aspektid peavad liikmesriigi kohtud, hinnates määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 alusel, kas asi kuulub nende pädevusse, aluseks võtma, et määrata, kas käesoleval juhul on tegemist varalise kahjuga, mis on lepinguvälise vastutuse kaasa toonud teo otsene tagajärg („esialgne varaline kahju” või „otsene varaline kahju”), või varalise kahjuga, mis on mõnes muus kohas avaldunud esmase kahju tagajärg, või kahjuga, mis on tulenenud mõnes muus kohas avaldunud kahjust („teisene kahju” või „tulenev varaline kahju”)?

- b) Millise kriteeriumi või millised aspektid peavad liikmesriigi kohtud, hinnates määruse nr 44/2001 artikli 5 punkti 3 alusel, kas asi kuulub nende pädevusse, aluseks võtma, et määrata, millises kohas varaline kahju – olgu otsene või tulenev varaline kahju – käesoleval juhul avaldus või avaldunuks loetakse?
3. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: kas määrust nr 44/2001 tuleb tõlgendada nii, et liikmesriigi kohtud, hinnates määruse nr 44/2001 alusel, kas asi kuulub nende pädevusse, on kohustatud hindamisel lähtuma hageja või nõude esitaja asjassepuutuvatest argumentidest, või nii, et liikmesriigi kohtud peavad hindama ka kostja märkusi, millega viimane vaidlustab hageja argumendid?

(¹) Nõukogu 22. detsembri 2000. aasta määrus kohtualluvuse ja kohtuotsuste täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (EÜT 2001, L 12, lk 1; ELT eriväljaanne 19/04, lk 42).

**Hispaania Kuningriigi 22. jaanuaril 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kaheksas koda)
13. novembri 2014. aasta otsuse peale kohtuasjas T-481/11: Hispaania versus komisjon**

(Kohtuasi C-26/15 P)

(2015/C 089/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Hispaania Kuningriik (esindaja: A. Rubio González)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

- tunnistada apellatsioonkaebus vastuvõetavaks ja tühistada Üldkohtu 13. novembri 2014. aasta otsus kohtuasjas T-481/11: Hispaania vs. komisjon.
- tühistada komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 (¹), millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, I lisa 2. osa VI punkti alapunkti D viies taane.
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Õigusnormi rikkumine seoses põhjendamiskohustuse ulatusega. Põhjendused, millele Üldkohus tugineb, ei ole kooskõlas selguse ja mitmeti mõistetavuse puudumise nõudega, millel peab vastama määruse põhjendus, et täita ELTL artikli 296 nõuded. Sellest tulenevalt täidab Üldkohus vaidlustatud määruse põhjenduse lüngad ja asendab vaidlustatud akti põhjenduse oma põhjendusega.

Õigusnormi rikkumine seoses võrdse kohtlemise põhimõttega. Sellega seoses Üldkohtu esitatud põhjendused ei rajane võrdlust võimaldavatel kriteeriumidel. Üldkohtu põhjendus põhineb väidetavalt üldtuntud faktil, mida ei toeta ükski faktiline või teaduslik asjaolu, st paksu koorega puuviljade ja õhukese koorega puuviljade eristamine ning tsitruseliste arvamine esimesse kategooriasse.